

Maa- ja metsätalousministeriö
Lausuntopyyntö Dnro MMM045:00/2011

Tuotantoeläinlääkäriyhdistys ry kiittää mahdollisuudesta antaa lausunto luonnoksesta laiksi eläinten lääkitsemisestä ja esittää seuraavat kommentit:

Tuotantoeläinlääkäriyhdistys ry pitää hyvänä asetusluonnoksen ajatusta, joka tietyin ehdoin mahdollistaisi nykyistä vapaamman lääkkeiden luovuttamisen eläinten omistajille sellaisissakin tapauksissa, joissa eläinlääkäri ei ole itse todennut lääkittävien eläinten sairautta.

Katsomme, että eläinlääkäri voisi luovuttaa lääkkeitä tiloille, joiden eläimet, olosuhteet ja tilanväen tiedot ja taidot eläinten lääkitsemisestä hän tuntee. Hallitun ja eläinlääketieteellisesti perustellun lääkkeiden käytön turvaamiseksi tulisi lääkkeitä luovuttaa ilman eläinlääkäriin tutkimusta vain sellaisiin tarpeisiin, jotka eläinlääkäriin havainnon mukaan toistuvat tilalla usein ja samankaltaisina ja jotka on hyvän eläinlääkinnällisen tavan ja aina kun se on mahdollista tieteelliseen näyttöön perustuvan tiedon mukaan ja laboratoriokokein diagnosoitu.

Katsomme, että lääkeluovutusten edellytyksenä tulisi olla tilakokoon tai eläinmäärään sidottu tilakäyntien vähimmäismäärä. Lääkeluovutukset tulisi tehdä ensisijaisesti tilakäyntien yhteydessä. Suomalaiset kotieläintilat ovat keskenään erilaisia ja -kokoisia. Riittävän usein toistuvilla tilakäynneillä eläinlääkärillä on paras mahdollisuus saada käsitys merkittävimmistä pitopaikan eläinten terveyteen vaikuttavista tekijöistä. Toiveemme on, ettei terveydenhuoltokäyntien sisältöä määriteltäisi laissa liian tarkasti eikä käyntien raportointia tehtäisi tarpeettoman raskaaksi. Mielekäs terveydenhuoltokäynti ei voi noudattaa kaikilla tiloilla samaa kaavaa. Käyntien kirjaaminen ei saisi oleellisesti viedä aikaa eläinten äärellä eläinten pito-olosuhteissa tehtävältä työltä.

Suhtaudumme epäillen ideaan, että tuotantoeläinten lääkitykset olisi kirjattava johonkin tiettyyn järjestelmään. Järjestelmien kehittäminen on hidasta ja edes pisimmälle kehitetyissä sikatalouden järjestelmissä lääkitystietojen siirtyminen rajapintojen kautta eri toimijoiden järjestelmien välillä ei tällä hetkellä toimi. Olisi virhe, että lääkekirjaukset määrättäisiin tekemään esimerkiksi keskeneräiseen tai muuten toimimattomaan järjestelmään. On kuitenkin kannatettavaa, että lääkityskirjanpito olisi sähköinen ja siitä olisi helposti tulostettavissa yhteenvetoja terveydenhuollon ja valvonnan tarpeisiin.

Luonnoksen pykälissä terveydenhuoltojärjestelmän ja viranomaisvalvonnan roolit osin sekoittuvat tavalla, joka ei ole linjassa sen alkuperäisen ajatuksen kanssa, että terveydenhuoltojärjestelmiin kuuluminen on vapaaehtoista.

Lopuksi Tey ry haluaa mainita, että eläinten lääkitsemisestä annetun lain tavoitteena tulisi olla tarkoituksenmukainen ja eläinlääketieteellisesti perusteltu lääkkeiden käyttö. Tietenkin tarpeetonta mikrobilääkkeiden käyttöä on pyrittävä vähentämään, mutta lääkitysmääriä koskevien tavoitteiden ja raja-arvojen asettamisessa tulisi olla varovainen. Raja-arvot eivät saa olla ristiriidassa sen kanssa, että eläintä on lääkittävä silloin, kun sen sairauden asianmukainen hoito ja hyvinvoinnin turvaaminen sitä vaatii.

Kurikassa 11.1.2013,

Tuotantoeläinlääkäriyhdistys ry
psta Eve Ala-Kurikka, puheenjohtaja